İŞÇİLER! BİRLEŞELİM

Türkiyede
kurtuluş

AVRUPADA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ Sayı 67

MELEN'İN SONU MU?

Melen hükümeti daha dördüncü ayını doldurmadan "yakında istifa edecegi" söylentileri dolaşmaga başlamıştır.
Türkiye'deki işçiler, köylüler, aydınlar, tüm demokratlar Melen hükümetinin halk düşmanı antidemokratik politikasına karşı güçlü şekilde direnmekte, Melenin derhal çekilmesini istemektedirler. Bu direnişin önemli bir agırlık merkezini işçi sendikaları teşkil etmektedir. Öte yandan memurlar, esnaf, dar gelirli halk ta, pahallılık ve vergiler hükümeti olan Melen hükümetinin gitmesinden yanadır. Aydınlar, yurtsever subaylar, gençler de, halkımızın dertlerine çare bulacak yerde ilk iş olarak "huzur getiriyorum" diye ilerici güçlere saldıran faşist Melen'in gitmesinden yanadır.
Büyük burjuvazi halkta dogan bu huzursuzluk dalgalanmalarından son derece ürkmektedir. 12 Marttan beri iki yıl geçmiş, onbinlerce yurtsever zindanlara atılmış, pek çogu canavarca öldürülmüş, fakat halkın direnişinin önü alınamamıştır.
Büyük burjuvazi, iktidarını sürgit örfi idarelere dayandırarak devam ettiremiyeceginin de bilincindedir. 1973 sonunda seçimlerin yapılması büyük burjuvazi için kaçınılmaz bir hale gelmektedir. Büyük burjuvazi ogüne kadar adına "reform" dedigi faşist tedbirleri alarak, iktidarını saglamlaştırmak istemektedir.
Bunun için büyük burjuvazinin Melenin yerine faşist Tagmaç'ı geçirecegi söylentileri de vardır.
Fakat bu güne kadarki tecrübeler göstermiştir ki, ne yapılırsa yapılsın, emekçi halkın direnişi önlenemez. Halktan yana köklü reformlar gerçekleştirilmedigi müddetçe kriz devam edecek, halktan yana olmıyan bütün hükümetler Menderesler Demirellerin, Erimlerin, Melenlerin akıbetine ugrıyacaklardır.

SADAKA DEĞİL; ÜCRET İSTİYORUZ!

Türkiyede asgari işçi ücretlerinin tesbiti için yapılan çalışma, işverenler ve hükümet tarafından önce aylarca sürüncemede bırakılmış, sonrada işçilerle alay edercesine ileri sürülen tekliflerle çıkmaza sokulmuştur.
Hükümet 1969 da tesbit edilmiş olan asgari ücretlerin esas alınmasını, bunların sadece % 15 artırılmasını teklif etmiştir. Asgari ücretler komisyonundaki sendika temsilcileri bunun üzerine " bu işçilerle alay etmektir. Hükümet bize sefalet teklif etmektedir," diyerek oturumu terk etmişlerdir.
1969 dan beri, hayat korkunç şekilde pahalılanmıştır. Paranın degeri 1969 daki degerinin yarısı bile degildir. Hükümet durmadan yeni vergiler icad ederek emekçi halkı birkat daha soymaktadır. Gıda maddelerinin fiatları %300, artmıştır. Ev kiraları korkunç bir süratle yükselmektedir.
Bu korkunç krizin baş sorumlusu olan hükümet ise krizin bütün agırlıgını emekçi halkın üzerine yıkmak istemektedir.
Asgari ücretleri sonderece düşürerek işçi sınıfının ücret mücadelesine agır bir darbe vurmak istemektedir.. Asgari ücretlerin düşüklügü bilindigi gibi toplu sözleşmelerde patronun elinde büyük bir koz olmakta, böylece yalnızca tam bir sefalete mahkum edilen vasıfsız işçilerin degil, kalifiye ve usta işçilerin de ücretlerinin düşmesine sebep olmaktadır.

Türkiye işçi sınıfı, patronlar ve onların hükümeti tarafından günlük ekmegine karşı yapılan bu küstahça saldırıya, tam bir bütünlük içinde birlikte hakettigi cevabı verecektir. Hangi meslek kolundan olursa olsun hangi partiden olursa olsun, ister vasıfsız işçi, isterse usta olsun, tüm işçiler; bütün işçi sınıfına karşı yapılan bu saldırıya bir bütün halinde cevap vereceklerdir.
Şu tedbirlerin, bugünden yarına süratle gerçekleştirilmesi, işçi sınıfı için bir ölüm kalım meselesi olmuştur;
- İşçi sendikalarının kontrolü altında patrondan yana olmayan ve bilimsel metotlarla çalışan bir komisyon tarafından fiyatlar, vergiler, evkiraları, yapılan işlerin agırlıgı incelenmeli, sefalet ücretleri degil, 20. yüzyıl insanına yakışır şekilde yaşmak için gerekli olan asgari ücretler tesbit edilmelidir.
- 1969 dan kalanve işçiyi çolugu çocugu ile birlikte açlıga mahkum eden eski ücretler esas alınamaz. Ölçü bugünün fiat indeksleri ve insanca yaşamak için kaçınılmaz şekilde gerekli harcamalar olmalıdır.
- Fiyatlar derhal dondurulmalı fiyatlara zam önlenmeli, patronun işçiye bir eliyle verdigini öbür eliyle almasına müsaade edilmemelidir. İşçi sınıfı bu taleplerini koparıp almak için, tüm sendikalarıyla, tüm örgütleriyle, sımsıkı bir birlik halinde savaşa hazırdır.

YURDUMUZDAN HABERLER

SIKIYÖNETİM BASKI, TERÖR

12 Mart'tan bu yana iktidarda bulunan tekelci kapitalistlerin hükümetlerinin ve onların sıkıyönetimlerinin faşist baskı ve terörü devam ediyor.
Son iki hafta içerisinde, yine yüzlerce devrimci, ilerici pek çok yurtsever tutuklandılar, zindanlara tıkıldılar ve yargılandılar.
ODTÜ ögretim üyelerinden Muammer Soysal ve iki yurtsever ögrenci kız; 12 Mart'tan önce öldürülen devrimcilerden Taylan Özgür'ün annesi Necla Özgür, Yaşar Uzunlar, Mustafa Demir ve Yusuf Aslan adlı yurtseverlerle birlikte Ankara'da tutuklandı.
Ankara faşist sıkıyönetiminin kararıyla iki devrimci hekim: Asabiye müt. Ergün Atasü'yle Dr. Mehmet Altınok ve 4 ü kız olmak üzere 8 yurtsever ögrenciyle 1 hostes tutuklandılar.
Öte yandan, İstanbul'da Bursa Eski Emniyet Müdürü Adnan Çakmak yurtseverlere yardım ettiginden tutuklandı. İstanbulda faşist sıkıyönetim ayrıca Ercan Enç adlı yurtsever ile, 1 evkadını, 4 ögrenci ve 2 mühendisle 1 teknisyeni devrimci eylemlerde bulundukları gerekçesiyle tutukladı.
Sıkıyönetim faşizminin uyguladıgı baskı, terör bu kadarla kalmıyor. Emekçilerin haklı davasını savunan, halkın ezilmişliginin son bulmasını, sömürünün kalkmasını istiyen bütün işçiler, köylüler, aydınlar karakollarda dövülüyor, en agır işkencelere ugratılıyorlar. İlerici bilim adamı ve ögretmenlerin görevlerine son veriliyor.

Orta Dogu Teknik Üniversitesi ögretim üyelerinin 24'ünün işlerine son verilmiştir. Bu degerli, halkın davasını savunmaktan yılmıyan bilim adamları arasında Prof. Yaşar Gürbüz ile Prof. Erdogan Tekin de bulunmaktadırlar.
İkinci TÖS davası adı verilen faşistlerin bir yargılamasında 11 devrimci ve yurtsever ögretmen için toplam olarak 123 yıl hapis cezası istenmiştir.
Tekelci kapitalizmin bu işkence ve zulme dayanarak ayakta durma çabası, emekçilerin kavgasını engelliyemiyor. Faşizm yıkılacaktır.

BEHİCE BORAN'IN SAVUNMASI

Geçtigimiz hafta içinde, Türkiye İşçi Partisi yöneticileri tekrar yargılandılar. Genel Başkan Behice Boran savunmasında Türkiye'nin sorunlarına deginerek, Türkiye'nin kalkınması meselesinin "Kapitaliz mi, Sosyalizm mi" sorusunun çözümüne baglı oldugunu, Türkiye'nin kapitalist yoldan kalkınmasının mümkün olamıyacagını söyliyerek, bu konuda, özetle, görüşlerini şöylece anlatmıştır:
"Biz sosyalizm dogrultusunda kapitalist olmıyan yoldan kalkınmayı öneriyoruz. Bu yol Türkiye için gerçekçi, rasyonel ve tek çıkar yoldur. 1961 anayasası programımızı gerçekleştirmege, sosyalizm dogrultusunda kalkınmaya kapalı degildir. Kaldı ki 1961 anayasası meşruiyetini yitirmiş bir iktidara karşı direnme hakkını, meşru bir hak olarak tanımıştır."

SAĞLIK NE DURUMDA?: Yurdumuzda emperyalistler ve uşakları halkımızı iliklerine kadar sömürürken, onların saglık, egitim gibi sorunlarının hiç birine egilmemekteler. Onlar için insan işe yaradıgı, sömürüldügü sürece varlıgı bir önem taşır. Saglıgını bir kez kaybetmege görsün, beş para degeri kalmaz. İşte buna birkaç örnek:
Türkiye'nin en büyük kentlerinden biri olan Denizli'de devlet hastahanesinin inşaatına 15 yıl önce başlanmış, ancak şimdi tamamlanmıştır, Kendi karları için bir senede gökdelenler dikkenler, halka 15 yıldır bir hastahane yapmaktadırlar.
Midyat köylerinde doktor olmadıgı için önlenemiyen meçhul bir hastalıktan iki kişi öldü, 60 kişi yatakta.
Erzurum Aşkale'de yatak yoklugu yüzünden, hastalar ayakta tedavi ediliyor.
Mardin'de iki doktor halkın ihtiyacını karşılıyamamakta, göz doktoru bulunmadıgı için, yüzlerce kişi trahom gibi göz hastalıklarından kör kalmaktadır.
Sarıkamış'a 13 yıldan beri göz doktoru gitmiyor.
Batman'lı bir emekçi, karısının hayatını kurtarmak için dilenmektedir.
Dogu illerimizden 20 sinde tam 10 bin kişiye bir doktor düşüyor.
68 köylü 16 000 nüfuslu Çermik'te ne doktor ne de hemşire var.

HASTANE KAPILARINA SERİLEN YÜZLERCE ÖLÜM DÖŞEĞİNDEN İKİSİ...

EMEKÇİLERİN MÜCADELESİ

"SARIOĞLAN'DA POLİTİKACIYA YER YOKTUR!"

Kuyuları kuruyan ve su ihtiyaçlarını hepten gideremez duruma gelen Sarıoglan ilçesi halkı, ilçenin girişine "Politikacıya Sarıoglan'da yer yoktur" diye bir tabela asarak, durumu protesto etmişlerdir.
Köylülerin bu direnişi hangi politikacılara karşıdır?
Artık seçimden seçime ilçelere gelen ve "İlçenize su, elektrik getirecegiz, okul yaptıracagız" gibi sahte vaadlerle oy avcılıgına çıkan, fakat hiç bir şey getirmiyen burjuva politikacılarının içyüzünü halk anlamıştır.
İşte, halk bu politikacılara karşı çıkmaktadır.
Bu politikacılar halk düşmanıdırlar, kendi çıkarları ve mensup oldukları sınıfının çıkarlarından başka birşey düşünmezler. Halkın yararına olan hiç bir kanuna imza atmazlar. Grev yasagında, vergiler ve zamların emekçi kitlelerin omuzlarına bindirilmesinde, sıkıyönetimin uzatılmasında ve halk çocuklarının katledilmelerinde imzaları vardır.
Halk kitleleri kendi davalarını kendileri yürütmek için gitgide daha hırslı ve bilinçli olarak mücadeleye sarılıyorlar.

Sarıoğlan'da bir damla su için kıvrananlar...

BAKIRKÖY KİMYA FABRİKASINDA GREV VE SIKIYÖNETİM

Bakırköy'deki Pastör Kimya Sanayii Fabrikasında işverenin toplu sözleşme müzekerelerine yanaşmaması üzerine, agır şartlar altında çalışan 25 işçi greve gitmişlerdir. Grevin 18. gününde patron kanunsuz olarak başka işçiler çalıştırmak suretiyle üretime devam etmege kalkınca, grevci işçiler buna engel olmuşlardır. Bunun üzerine İstanbul Sıkıyönetim Komutanlıgının destegini alan patron işçilerin üzerine polis saldırtmış ve 5 işçi tutuklanmıştır. Tutuklananlar arasında 3 tanesi 13-14 yaşlarındaki kız çocuklarıdır.
Bu grev bir kez daha ortaya koymaktadır ki, 12 Mart'tan beri emekçilerin mücadelesini bastırmak, grev ve direnişleri önlemek için alınan bütün tedbirlere, devletin güvenlik kuvvetleri de kullanılarak uygulanan teröre ragmen faşist iktidarların ve onların sıkıyönetimlerinin tüm baskı ve yıldırma hareketleri emekçileri yıldırmıyor. İşçiler sınıf kavgasını azim ve bilinçle sürdürüyorlar. Grevci işçiler Petrol-İş sendikasına baglıdırlar.

CENTO'NUN İŞYERİNDE GREV

Emperyalizmin Orta Dogu'daki saldırgan paktı CENTO'nun Ankara'daki işyerinde işçilerin toplu sözleşme istegine işverenin yanaşmaması üzerine, işçilerin baglı oldugu Harb-İş sendikası bir açıklama yaparak, grev kararı alındıgını bildirdi. Ancak Ankara'daki sıkıyönetim derhal greve engel olmuştur.
Sendika başkanı yaptıgı açıklamada, CENTO'nun çalıştırdıgı işçilerin haklarını ve Türkiye kanunlarını hiçe saydıgını belirtmiş ve milletlerarası barış, insan hakları sözlerini maske edinen CENTO'nun gerçek yüzüne deginmiştir.

TELGRAF

Havaların aniden soğuması ve kış aylarının yaklaşması üzerine Bitlis'in Merkez ilçesine baglı 11 muhtar birleşmiş ve başbakan Melen'e bir telgraf çekmişlerdir. Havaların aniden soguması ile kış aylarının içine girilmesi ve odun sıkıntısından halkın perişan duruma düşmesi, muhtarları birleşmege zorlamıştır. Telgraf özetle şöyle demektedir:
"Kış ayları yaklaştıgı halde yöneticiler halkın yakacagıyla ilgilenmemektedirler. Orman bölgesinde bulunan şehrimizde halkın steri 65 liradan odun almaga kudreti yetmemektedir. Halkın ormanları tahrip etmek zorunda kalmaması için, hükümetin odun fiyatlarını düşürmesini teklif ederiz."

KÖYLÜLERİN MÜCADELESİ

Kayabaşı köyünde Osman Niyazi Resne adındaki bir toprak agası, köylülerin kırk yıldır ekip biçtikleri topraklarına el koymuştur. Toprak agası üçbin köylüyü onbin dönümden fazla alanlı topraklarından çıkarmıştır... Köylülerin ürünlerini toplamalarına bile engel olunmuş ve köylülerin üreünü toprakta çürütülmüştür. Köylülerin toplam olarak yirmibin baş hayvanı da aç susuz bırakılarak ölüme terkedilmişlerdir. Emekçiler sefil durumdadırlar. Toprak agası az topraklı köylüleri kanunsuz olarak kendilerine ait olan araziden sürerken 12 Mart'tan sonra iktidara gelen faşist hükümetlerin, jandarmanın ve kaymakamın destegiyle hareket etmektedir. Köylülerin belirttigine göre 12 Mart'tan önce de jandarma köylülerin üzerine gönderilmiş, ancak mücadele sonucunda jandarmalar geri çekilmek zorunda kalmışlardır.
Bu olay açıkça gösteriyor ki bu hükümet emekçi düşmanı bir hükümettir. Bu hükümet fabrikada çalışan işçiye, topraksız ve az topraklı köylüye, tüm emekçilere düşman bir hükümettir. Emekçiler mücadelelerini azimle sürdürüp, kendi devletlerini, kendi iktidarlarını kurmadan, bu amansız sömürüye son verilemez. Köylülerin Kayabaşı'ndaki mücadeleleri devam etmektedir.

DÜNYADA OLAYLAR

GÜNEY VIETNAM KURTULUŞ ORDULARININ BAŞARILARI:

Güney Vietnam Kurtuluş Kuvvetleri 3 gün süren çarpışmalar sonunda, stratejik öneme sahip Tin Phuoc şehrini kurtarmış - lardır.
Amerikan uçakları ise Güney Vietnamda kurtarılmış bölgeleri ve Demokratik Vietnam Cumhuriyetini hunharca bombalamaya devam etmektedir.
Geçtigimiz pazar günü Amerikan uçakları Vin Phu şehrinde üniversiteyi bombalayarak, sayısız ögretim üyesi ve ögrencinin ölüm ve yaralanmasına sebep olmuşlardır.
G. Vietnam Cumhuriyeti Geçici Devrimci Hükümeti Vietnamda, barışın saglanması için ABD Hükümetine yeni tekliflerde bulunmuştur. Teklifte şöyle denilmektedir: "Şayet Amerikan Hükümeti, Güney Vietnam halkının kendi kaderini tayin hakkına saygı gösteriyorsa ve ciddi olarak G. Vietnam sorununa barışçı bir çözüm yolu istiyorsa, Güney Vietnamda kurulacak hükümet hakkında ABD ile anlaşmaya hazırız..
Güney Vietnamda bir birlik hükümeti kurulmalıdır. Bu hükümette ne biz komünistler ne de Amerikan kuklaları çogunlukta olmalıdır."
G. Vietnam Geçici Devrimci Hükümeti Vietnam sorununu barışçı yoldan çözümleme yönündeki iyi niyetini, bu teklifle bir kere daha dünya kamu oyuna isbatlamıştır.

ŞİLİ HALKININ CEVABI :

Halk Cephesinin zaferinin 2. yılını Şili halkı 4 Eylülde kutlamıştır. Ülke çapında yürüyüşlerde 2 milyonun üzerinde insan katılmıştır. Yürüyüşlerde aynı zamanda gerici ve faşist çevrelerin yıkıcı faaliyetleri şiddetle telin edilmiştir. Şili devlet başkanı Allende yaptıgı açıklamada : Yürüyüşlerin emekçi halkın gücünün ve yükselen bilincinin bir ifadesi oldugunu belirtmiştir. Allende devamla :"Hürriyetleri yıkıp, faşist diktatörlük kurmak isteyen çevreler var. Fakat buna izin vermeyecek milyonlarca Şilili var. Çünkü güçlü ve örgütlü bir Şili halkı var karşılarında."
Bu arada Sendikalar Birligi yönetimi yaptıgı basın toplantısında işçilerin işyerlerinde ve mahallelerde faşist grupların baskınlarına karşı savunma komiteleri kuracaklarını açıklamıştır.

İŞÇİ SINIFININ DİRENİŞLERİ DEVAM EDİYOR !

İşçi sınıfının, kapitalist ülkelerde, kitleler halinde sömürüye karşı direnmesi devam etmektedir. 4 Eylül günü İtalyada tüm demiryolu işçileri tekrardan 24 saatlik bir greve gir - mişlerdir. Demiryolu işçileri, pahalılaşan hayata karşılık ücretlerinin artmasını, işten çıkarılmaya son verilmesini talep etmektedirler.
İşçiler, 12 Eylülden itibaren İtalyanın çeşitli bölgelerinde, greve devam edeceklerini açıklamışlardır.
Hayat pahalılıgının gittikçe artmasına ragmen ücretlerinin, uygun şekilde arttırılmaması nedeniyle 7 Eylül günü 300000 kimya ve ilaç işçisi greve girmiştir.
İtalyan işçi sınıfı, tekellerin yarattıgı şartlar, kabul etmemekte mücadeleye kararlı oldugunu göstermektedir.

Öte yandan, İngiliz işçi sınıfının tekelci sermaye çevrelerine karşi verdigi mücadele aralıksız devam etmektedir.
Liman işçilerinden sonra, şimdi de 300 000 in üzerinde yapı işçisi grevdedir. Grev haftalardan beri sürmektedir. İşçiler ücretlerinin artırılmasını ve iş şartlarının düzeltilmesini talep etmektedirler.

İspanyanın Vigo şehrinde Citroen firmasının şubesinde 5 000 otomobil işçisi 11 Eylülden beri grevdedir. Geçen cumartesi günü yapılan uyarma grevini hazırladıkları için 5 işçi işten çıkarılmıştı. Faşist Franko rejiminin baskılarına ragmen fabrikanın 5 000 işçisi derhal greve girerek işten çıkarılan 5 işçi kardeşlerinin derhal işe alınmalarını talep etmişlerdir.
Cenova liman işçileri bir sendika toplantısında aldıkları kararla İspanyadaki siyasi mahkumları desteklemek amacıyla, bir hafta boyu İspanyol gemilerini boykot edeceklerdir.

MASUM SURİYE HALKININ YENİ İSRAİL SALDIRISINDAN SONRAKİ HALİ

İ S R A İ L İ N V A H Ş İ S A L D I R I S I :

İsrail Hükümeti Suriye ve Lübnana karşı geçtigimiz haftadan beri saldırılarına tekrar başlamıştır. Yeni İsrail saldırılarının kurbanı yine sivil halk olmuştur. Saldırılarda ölenlerin sayısı 200ün üstündeççocuklar ve kadinlar çogunluktadırlar. Israil hükümeti, Münihteki olaylara karşı bir misilleme yapmıştır. Ancak İsrail, misilleme yaptıgı olayda rolü olmayan sivil halka saldırmasını hiçbir zaman haklı gösteremez.

Suriye ve Lübnanın çagrısı ile geçtigimiz pazar günü Birleşmiş Milletler Güvenlik Kurulu toplanmıştır.
Toplantıda yakın dogudaki askeri harekatın durdurulmasını isteyen bir teklif Birleşik Amerika tarafından veto edilmiştir.
ABD nin bu şekilde İsrailin saldırganlıgını desteklemesi sosyalist ve tarafsız ülkeler delegeleri tarafından sert tepkiyle karşılanmıştır.

OLİMPİYATLAR BİTTİ

120 den fazla ülkeden 10 bine yakın sporcunun katıldığı 1972 Münih Olimpiyatları 11 Eylül pazartesi günü sona ermiştir. Sosyalist ülkelerden gelen sporcuların büyük başarı göstermeleri milyonlarca insanın dikkatini çekmiştir. Nitekim yalnızca Sovyetler Birligi sporcuları 194 altın madalyanın 50 sini kazanmışlardır. Olimpiyatlara katılan 10 sosyalist ülkeden hiçbiri madalyasız dönmemiştir. Sosyalist ülke sporcuları 557 madalyanın 286 sını yani yarısından fazlasını kazanmışlardır. Bu başarının sebebi nedir?
Sosyalist devlet spora insanın ihtiyacı olarak bakmaktadır. Bunun için de tüm halkın en geniş biçimde spor yapması için olanaklar hazırlamaktadır. Devlet halkın yararlandıgı spor tesisleri açmaktadır. Okullarda ögrenciler fabrikalarda işçiler geniş spor yapma olanaklarına sahiptir. Bu şekilde halk sporun her dalında çalışma yapabilmekte kabiliyetler ortaya çıkmakta böylece başarılı olmaktadır.
Bizim sporcularımız olimpiyatlarda maalesef başarılı olamamışlardır. Ata sporumuz olan güreş dalında sadece bir ikincilik alınabilmiştir. Sporcularımızdan başarı bekleyemeyiz. Geçim sıkıntısı içinde olan bir insanın spor yapma imkanı olamaz. Olimpiyatlar için kampa çagırılan bazı sporcularımız "ailelerini geçindirebilmek için çalışmak zorunda olduklarını" bildirerek gelmemişlerdir. Münihte bir güreşçimizin müsabakaya çıkmayıp şehirde iş aradıgı anlatılıyor. Açık sözlü sporcularımız " Bizden madalya isteyenler önce karnımızı doyursun" demektedirler.
Sporda da başarının temeli sisteme baglıdır. Halkımızın başta iş, egitim, ekmek gibi en temel ihtiyaçlarına dahi cevap veremeyen bir sistemde aç ve işsiz sporcular ne yapabilir?
Halkın ihtiyaçlarına cevap veren bir iktidar kurulana kadar spor alanında da başarısızlıklar devam edecektir. Uluslararası yarışlarda sporcularımızın isimlerini duymayı ancak özlemle bekleyecegiz.

Bize Gelen Mektuplar

ELLERİNDEN BAĞIMSIZLIK BAYRAĞINI DÜŞÜRMEYENLERE

Lime lime olmuş ayagının tabanı sızlıyor falakadan
Bileklerin kelepçeden sızlıyor
Sökülmekten daha demin tırnakların
Yüzün, kıllı bir orangotanın şamarından sızlıyor.
Bögründe demir ökçesi çizmenin
Yüregin acıdan ve kederden sızlıyor.
Beynin sızlıyor halkının yüzlerce yıllık çilesinden
Bir ıslık tutturmuşsun yine de
Belki Vietnemlı bir ananın türküsünü kırık dökük
söylüyorsun
Biliyorum, nasıl seversen çıplak ayaklı Anadolu çocuklarını
Onları da öyle seviyorsun.
Şaşıyorsun, yine bugün napalmla kaç yavru öldü diye?
Kaç işçiyi işinden ettiler bugün,
Kaç yurtsevere, kaç yoldaşa işkence yapıyorlar
Dünyanın kimbilir kaç zindanında hep o halk düşmanları?
Aklında mıh gibi ellerinden bagımsızlık bayragını
düşürmeyenler
Özgürlük için, barış için, daha mutlu bir dünya için
Ölüme gözünü kırpmadan giden
Onbinlerce adsız neferi Kurtuluş Savaşının.
Hey onbeşler, hey onbeşler dahadün
Deniz, Yusuf ve Hüseyinler bugün !!
Korkuyorlar, son uykunda başucuna bir demet gül koyandan
Korkuyorlar, ne varsa yeniden yana, güzelden ve dogrudan
Korkuyorlar dogacak olan nurtopu gibi yavrudan.
Cüceler, hamamböcekleri, uşaklar!
Vatanı karış karış parselleyip Nixon'a satanlar.
Şaşarak ve dersini alarak her gün
Hayatın ta içinde onunla sürtüşe sürtüşe
Her gün yeni baştan biraz daha bilenip direniyorsun.
Evet, belki bugün de yine onlar gülecekler, biliyorsun.
Ama tebessümü dudaklarımıza dövme yapıp
Son defa gülme hakkını biz mahfuz tutacagız, biliyorsun.

C. K.

baştarafı say. 8 de

İşte yukarıda sözü edilen 3 işçi, İsviçre'de çalışan ve sayıları 4000 olan Türkiye'li işçilerdendir. Daha çok Zürih ve Basel çevresinde yogunlaşmış olan bu işçiler, çaresizlikten işçi simsarlarının kucagına düşüyor. İşçi simsarları "Çalışma müsaadesi alacagız" vaadiyle işçilerimizin dövizlerine el atmakta ve birkaç gün sonra işlerinden çıkartılarak, sokaga atılmaktadırlar. Devamlı iş bulduklarında yurttaşlarımız ise haraca baglanmaktadır. Basel cemiyet başkanı 30.8.1972 tarihli "Blick" gazetesine verdigi demeçte, "Bunların bazılarını tanıdıgını, fakat bunlar polise verildigi taktirde, söyli yenin 24 saat sonra vurulacagı nın açıklandıgını" söylemişti. 20. yüzyılda vukubulan bu esir ticaretine Zürih ve Basel Türk konsoloslukları göz yummaktad somut bir çalışmada bulunmak şöyle dursun, her pazar Türkçe yayın yapan İsviçre radyosunda yurttaşları uyarmaktan bile kaçınmaktadır.

YURTTAN TOPLU HABERLER

İŞÇİ HAKKINI VERMEZ : İşçilerin emeklilik yaşını ve süresini yükselterek onları daha da fazla sömürmek isteyen patronlar, işçilerin sert tepki ve direnişleri karşısında bundan vazgeçmek zorunda kaldılar. Emekçiler birçok kardeşlerinin kanları pahasına aldıkları hakları geri vermeyecek-lerdir.

DOKUMACILARIN İFLASI:

-Türkiye dokuma üretiminin % 75 ini yaratan 3200 tane tezgahın 2000 sahibi durumlarının gitgide kötüleştigini, tüccarların kendilerini sömürdügünü açıklamışlardır. dokuma ücretleri artmadıgı taktirde üretimi bırakacaklarını belirtmişlerdir.
1971-72 yıllarında İstanbulda üretim yapan 500 tezgah sahibinin dokuma tezgahlarını satarak üretimden çekildikleri açıklanmıştır.
Bu, kapitalist üretim kanununun, tekelci olamayan küçük kapitalin yutuluşu sürecinin bir örnegi olmaktadır.

İŞSİZLİK VE ALMANYA'YA GÖÇ Yurdumuzda her yıl iş arayan 400 bin kişiden 165 bini açıkta kalıyor.
Sivas'ta 17 000 işçi Almanya'ya gelmek için sıra bekliyor.
Zonguldak kömür madenlerinde işçiler çok düşük olan ücretler yüzünden yurt dışına kaçıyorlar İşte yabancı patronlar ve onların yerli ortakların sömürülerinin bir sonucu...

SAHİLLERİN YAĞMALANIŞI :

Türkiye'de patronlar sınıfının sahilleri bile tekeli altına aldıgı, doga güzelliklerinden yararlanmayı emekçilere tümden yasak ettigi, arsalar üzerinde dolaplar çevirerek halkı konutsuz bıraktıgı yıllardır bilinmektedir.
Şimdi de içlerinde bir emekli hakim ile üç ziraat teknisyeninin bulundugu bir şebeke, devlete ait 15 milyon lira degerinde araziyi parselliyip kapitalistlere ve Ankara'daki burjuva politikacılarına satmışlardır. Buna benzer bir olaya ise Çeşme'de görülmüş, devlete ait milyonlarca liralık sahiller patronlar için parsellenmiştir.
Gerek Söke ve gerekse Çeşme'de olan son vurgunlar, Türkiye'deki burjuva düzeninin gerçek yüzünü tüm çirkinligiyle bir kez daha ortaya koymuştur.

İşçinin Sözlüğü

SINIF SAVAŞI VE SENDİKALAR

Kapitalist toplumda sendikalar sömürülen emekçi yıgınların, yani işçi, müstahdem, memur ve aydınların sosyal çıkarlarını korumak ve ortak iktisadi ve siyasal hedefleri ugruna mücadele etmek için birleştikleri; işçi sınıfının, en bagımsız, geniş kitle örgütleridir.
Demek ki:
1- Sendikalar işçi sınıfının en geniş kitle örgütleridir.
Her cinsten, her milletten, her dinden, her ırktan, her türlü siyasi görüşten ve partiden olan emekçiler sendikalarda birleşir. Sendikalar bilimsel teknik devrimin ve sermayenin yıgınlaşmasının sonucu sayıca artan ve bünye degişikligine ugrayan işçi sınıfının bütün kesimlerini kapsarlar. Böylece sendikaların birliginin saglanması, tekellerin en amansız düşmanı, anti-emperyalist güçlerin toplanma noktası olan işçi sınıfının örgütlü kesiminin birliginin saglanması demektir. Burjuvazi sendikaların sınıf mücadelesi temeli üzerinde birleşmesinden son derece korkar. Sendika hareketini millet, din, ırk ve siyasi görüş ayrılıklarına göre bölmege ugraşır. Sosyalistlerin görevi sendikada aktif olarak çalışarak sendika birliginin kurulması ve güçlenmesi için mücadele etmek, sendikaları zayıflatacak her türlü harekete karşı çıkmaktır.
2- Kapitalizmde sendikaların çifte görevi vardır.
a) İşçi sınıfının günlük hayati çıkarlarını savunurlar.
Sendikaların bu görevi, kapitalist toplumda sömürülen bir sınıf olan işçi sınıfının, hayatın her alanında tekelci sermayenin baskısı altında ezilmesinin sonucudur. İşçi sınıfı hayatını iyi kötü devam ettirebilmek ertesi gün çalışmaya hazır olabilmek için iş gücünün degerini mümkün oldugu kadar tam gerçekleştirmek zorundadır. Bunun için sendikalarda aktif ve kararlı bir şekilde ücret mücadelesini sürdürmesi şarttır. Bunun yanında sosyal haklarını koparmak için yine sendikalar yoluyla toplu olarak savaşması gerekir. Sermayeye karşı günbegün karşı karşıya, dogrudan dogruya verilen bu mücadelede işçi sınıfı dayanışma ve birlik içinde, örgütlü ve disiplinli davranmak zorundadır. Bu yüzden güçlü bir sendika birligi gereklidir.
b) Tekellere karşı anti-emperyalist demokrasi savaşının saflarında yer almak zorundadırlar.
Endüstrinin gelişmesi ve rekabet işçilerin sendikalarda birleşmesini zorunlu kılar. Mücadele, belirli bir gelişme basamagında siyasi bir karakter alır. Ücret ve sosyal haklar için yapılan direniş mücadelesi her ne kadar zorunluyasa da, işçi sınıfının sömürülmesini ortadan kaldırmaz. Sendikaları sadece günlük çıkarlar için mücadeleye hapsetmek, sendikaları kapitalist düzeni kabul etmege zorlamak demek olur Sendikalar işçi sınıfının günlük çıkarlarının ötesinde genel sınıfsal çıkarlarını da savunmalı, bunları dile getiren politik hedefleri saptamalıdır. Bu hedefler tekellerin ve emperyalizmin hakimiyetini kıracak, siyasi güç dengesini işçi sınıfı ve müttefiklerinin lehine çevirecek nitelikte olmalıdır. Ancak böyle bir program çevresinde mücadeleye giren sendikalar tekellere karşı bütün demokratik ve anti-emperyalist güçlerin birliginin çekirdegini oluşturabilirler. Böyle bir program etrafında, baş ta sendikalarda saglanmasına çalışılması gereken işçi sınıfının birlik cephesi ulusal ve demokratik bir cephenin belkemigini meydana getirir. Sendikaların bu ikinci görevini, içinde işçi sınıfının en bilinçli kesiminin örgütlenerek bilimsel dünya görüşünü siyasi iktidar mücadelesine girdigi partisinin göreviyle karıştırmamak gerekir.
3- Sendikalar işçi sınıfının bagımsız örgütleridir.
Sendikalar işçi sınıfının, sınıfsal ve örgütsel olarak bagımsız örgütleridir. Bu bagımsızlıgın titizlikle korunması gerekir. Sendikalar mutlak surette sınıfsal olarak burjuvazinin her türlü etkisinden bagımsız olmalıdır. Serbestçe taleplerini ileri sürmesi, emekçilerin hayati çıkarları ve demokratik hakları için bagımsız olarak mücadele etmesi gerekir. Sendikalar ayrıca örgütsel olarak diger bütün örgütlerden, bu arada işçi sınıfının diger örgütlerinden, hatta partisinden de bagımsızdır. Kendi tabiatından ileri gelen ayrı bir gelişme tarihi vardır. Fakat sendikaların bagımsızlıgı, sınıf savaşında tarafsız kalmaları, politik mücadelenin dışında durmaları anlamına gelmez. Tersine bu bagımsızlık sınıf mücadelesine aktif olarak katılmanın şartı ve sonucudur. Sendikalar işçi sınıfının diger örgütleri, bu arada sosyalist partileriyle aynı siyasi hedefler uğruna mücadele edebilirler. Sosya

devamı say.7 de

ASLA MACERA

Emperyalizmin ekonomik ve politik baskısına karşı işçi sınıfı, emekçiler ve diger yurtsever güçlerin mücadelesi kapitalist ülkelerde çeşitli şekillerde yürütülmekte ve demokratik güçlerin birliginin geliştigi ülkelerde emperyalizm ve uydularının temelleri sarsılmaktadır. Birlikte yapılan bu mücadelelerin yanısıra emperyalizmin ve uydularının baskısına karşı mücadeleye geçen küçük burjuva ve aydın çevrelerinin bir kısmı panige kapılmakta ve bu birligin güçlenmesi degil de, bozulmasına sebep olan mücadele yollarını seçmektedirler. İşçi sınıfının az topraklı ve topraksız köylülerin ve diger emekçi ve yurtsever güçlerin istemlerini yansıtan belirli bir program olmadan ve bu kitlelere dayanmadan bu çeşit eylemler yüz küsur yıldır denenmiş ve hayat tarafından yanlış oldukları ispat edilmiştir. 1972 Münih Olimpiyatlarını böyle yanlış bir eylem için seçmiş olan Filistin'li "Kara Eylül" terörcülerinin yaptıgı hareket te aynı bu yöndedir. Filistin halkı ve diger Arap halklarının haklı davasına zarardan başka birşey getirmiyen bu olay emperyalist saldırganlarının işine yaramıştır. İsrail saldırıları da kendini halkı gösterme propagandasını genişletmiş, Suriye ve Lübnan'a tekrar hava saldırılarına geçmiştir. Federal Almanya'daki gerici güçler Willi Brandt hükümetinden Paris'te yapılacak olan Avrupa Güvenlik Toplantısı çalışmalarının ileri bir tarihe ertelenmesini istemişlerdir.

Memleketimizde 1961-1971 döneminden de çıkartacagımız sonuç şudur ki, ne zaman işçi köylü, emekçi kitlelerin, yurtsever aydın ve subayların sömürü ve baskıya karşı mücadeleleri birlikte olsa, işçiler ve emekçiler sosyal ve ekonomik istamlerinden bir parçasını daha elde edebilmişler, kısmen de olsa anti-demokratik kanunların işlemesini önliyebilmişler ve Amerikan emperyalizminin kaatil 6.filosunun limanlarımıza girmesine engel olmuşlardır Ne zaman bu birligi bozucu, halktan kopmuş eylemler yapılmışsa, bundan emekçiler degil emperyalistler yararlanmıştır. Tarihimizden dersler çıkaran işçi, emekçi ve yurtsever güçler bugün yurtsever güçler birliginin geregini çok daha iyi anlamakta olup, bu birligin gerçekleşmesine çalışmaktadırlar.

Bu birligin gerçekleşmesi için yapılan çalışmalara biz dün oldugu gibi bugün de bu sloganla devam ediyoruz: "KİTLEVİ ÇALIŞMALAR, KİTLEVİ MÜCADELELER, KİTLEVİ DİRENİŞ, TEK CEPHE! ASLA MACERA!"

FIJ KONGRESİ İSTANBUL'DA

Uluslararası Gazeteciler Federasyonu FIJ'in 11. Kongresi İstanbul'da toplanmıştır. Toplantıya başta Hollanda ve Federal Almanya olmak üzere pek çok ülkelerin delegeleri, Türkiye'de basın özgürlügü olmadıgı için toplantıya katılmayacaklarını bildirmişlerdir.

Toplantıda konuşan Türkiye Gazeteciler Sendikası başkanı Sadullah Usumi "Büyük sermaye çevrelerinin tenkide tahammülleri yoktur, bu nedenle ekonomik baskı yapmaktadırlar." demiş ve özetle şöyle devam etmiştir: "Türkiye'de 11 ilde sıkıyönetim vardır, bu nedenle basın ve gazeteci rahat degildir." Sadullah Usumi zindandaki ve tehdit altındaki gazetecilerin adlarını da saymıştır. Türk-İş başkanı Seyfi Demirsoy yaptıgı konuşmada "Basının özgürlügü kısıtlanmıştır. Basın ekonomik baskı altındadır. Türkiye'de tek yönlü bir basın oluşturulmak isteniyor." demiş ve gazetecilerin hapsedilmelerini yermiştir.

Toplantıda FIJ başkanı Gustav Michanek'te konuşmuştur. Michanek basın özgürlügü, basının görevi konularına deginmiş ve Türkiye'de basın özgürlügü olmadıgını ima etmiştir. FIJ başkanı ayrıca hapisteki gazetecilerin serbest bırakılmalarını da talep etmiştir.

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'te toplantıda bir konuşma yapmıştır. Ecevit basın özgürlügünü savunmuş ve özetle şunları söylemiştir: "Anayasa degişikligiyle basın özgürlügüne kısıntı gelmiştir. Yeni anayasa degişiklikleriyle yargı bagımsızlıgı da zedelenecektir. Ayrıca güvenlik mahkemeleri kurma egilimi gerçekleşirse, etkisini Türk basını ve demokrasisi üzerinde hissettirecektir. Buna karşı Türk sendikaların yardıma çagırıyorum."

SSCB'NİN 50. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ HAZIRLIKLARI

Sovyetler Birligi halkları büyük Ekim devriminin 55. yıldönümüne hazırlanmaktadır. Buyıl sonunda aynı zamanda Sovyetler Birligi'nin kuruluşunun 50. yılı olacagından, günün önemi daha da artmaktadır. Birçok Sovyet işçileri Ekim devrimi ve Sovyetler Birligi'nin kuruluşu ile ilgili olarak planlamanın üstünde üretim yapmaga söz vermişlerdir. Gençlik örgütleri de gönüllü çalışma gurupları kurmaktadırlar.

Bilindigi gibi 7 Kasım 1917 de (Eski Rus takvimine göre Ekim ayında) Rus işçileri Lenin önderliginde devrimi başlatarak, dünyadaki ilk işçi devletini kurmuşlardır. Bunun ardından, eski çarlık idaresinin sömürgesi durumunda olan birçok milletler de Lenin'in yolundan yürüdüler, kendi memleketlerinde de Sovyet idaresini kurdular. 1922 Aralık ayında kurulmuş olan bütün bu sosyalist cumhuriyetler birleştiler ve Sovyetler Birligi'ni meydana getirdiler. Bugün Sovyetler Birligi ayrı ayrı 15 Sovyet Cumhuriyetinden ve yüzlerce de muhtar cumhuriyet ve muhtar bölgeden meydana gelen, yüzlerce milletin kardeşçe yaşadıgı bir ülkedir.

baştarafı say.6 da

listler sendikada aktif olarak çalışırlar. Bu çalışmalarının amacı partilerine adam kazanmak degil, sendikada örgütlenen işçilerin tümünün genel sınıf bilincini yükseltmek, sendikayı güçlendirmektir. Ancak böyle bir çalışmanın sonunda, sendikalı üyelerin en bilinçli ve devrimcileri işçi sınıfının parti saflarına geçerler.

Sosyalistler sendika içinde çalışırken işçi sınıfı arasında varolan çeşitli siyasi ve ideolojik akımları dikkate almaları gerekir. Mevcut degişik akımların işçi sınıfının genel çıkarlarına uygun, anti-emperyalist ve demokratik bir düzlemde birleşmesi saglanmalıdır. Açık veya kapalı sendika düşmanı tutumlar eleştirilip izole edilmelidir. Bu ideolojik mücadele sırasında sendikanın güçlenmesi, birliginin bozulmaması özellikle dikkate alınır. Sosyalistler sendikalardaki bazı sagcı ve oportünist unsurların eleştirisinde de hiç bir zaman işçi sınıfının kitle örgütü olan sendikayı karşılarına almazlar, sendikanın bu yoldan zayıflatılmasına şiddetle karşı çıkarlar.

AVRUPA'DA İŞÇİLERİMİZ

DEVALÜASYON

Başbakan Melen 20 Ağustos'ta gazetecilerle yaptıgı bir mülakatta, hükümetin fiyat artışlarını önlemekten aciz kaldıgını belirtmiş "Bu gidişle önümüzdeki yıl yeni bir devalüasyona gitmek kaçınılmaz olmuştur." demiştir.

Bilindigi gibi yabancı paraların Türk Lirası üzerinden fiyatı devalüasyon sonucunda artacagından; devalüasyon arifesinde, hükümetler Avrupa'daki işçilerimizin dövizlerini ellerinden almak için özel bir çaba sarfederler. Bu bakımdan, şu günlerde de yurt dışındaki işçilerimizin dövizlerine degerinin çok altında fiatla el koyabilmek için çeşitli oyunlar düzenlenecegi açıktır.

Yurt dışındaki işçi arkadaşlar bu konuda çok uyanık olmalıdırlar.

İSVİÇRE'DE İNSAN TİCARETİ

İsviçre'nin en yüksek tirajlı "Blick" gazetesinin 29.8.1972 tarihli sayısında baş sayfada şu haber yer alıyordu:

"İSVİÇRE'DE İNSAN TİCARETİ!

Bosler Tren istasyonu yöresindeki birahaneler saat 17 ye kadar kapalı kalmışlardır.

Bu 24 birahanenin greve gitmelerinin nedeni, kaçak olarak bir restoranda çalışan 3 Türk işçimizin polis tarafından yakalanıp, İsviçre dışına atılmalarına karşı koymaktır. Boykotçu birahaneler, işçilere çalışma izni verilmesini ve tekrar lokantalarda çalışabilmelerini önermişlerdir."

Türkiye'de artan işsizlik ve pahallılık, sınır kapılarında kurşunlanmak pahasına pek çok işçimizi kurşunlanmak pahasına Avrupa'ya itiyor.

Gittikleri Avrupa diyarlarına yabancı olan, dil bilmiyen ve Türkiye'ye geri dönmekten korkan işçilerimiz işçi satışını meslek edinmiş vurgun çetelerinin agına düşmaktedirler.

devamı say.5 te

İRTİBAT BÜROSU ÖNÜNDE BEKLEŞEN DULDUNGLU İŞÇİLER...

DULDUNGLU İŞÇİLERE

Duldunglu işçi kardeşler!

Bilindigi gibi Frankfurt ve çevresinde "duldunglu"olarak çalışmakta olan işçilerin yaptıkları büyük yürüyüş ve yılmaz mücadelesi sonucunda F.Almanyada normal işçi olarak çalışma hakkına kavuştunuz.

Bu iş içinAlman hükümeti iki şart öne sürmüş ve tercihi ise Türk hükümetine bırakmıştı.

Birinci şart F.Almanyadaki İş ve İşçi Bulma Kurumuna başvurarak burada oturma ve çalışma izni almanız; ikincisi ise Türkiyeye dönerek,istek yapmak suretiyle tekrar Almanyaya gelmeniz idi.İşçilerin baş düşmanı faşist Türkiye hükümeti sizin Türkiyeye dönerek istek yapılmasını kabul etti.Size bunları ve büyükelçi Vahit Halefoglu ve Cavit Tarakçı gibi işçi düşmanlarının yalanlarını T. Kurtuluşün 64. sayısında size duyurduk.

Daha sonra büyükelçilik adına radyoda yapılan açıklamada"Türkiyede formaliteler yapılırken doktor muayenesine lüzum olmayacagı"bildirildi.Bu yeni bir yalandır.Yurda dönen işçilerin çogu binbir formalite arasında doktor raporu almak zorunda kalacaklar ve çogu F.Almanyaya geri gelemeyeceklerdir.

Hepinizin doktor muayenesinden geçeceginizi ve yaş haddinin göz önünde bulundurulacagı anlamına gelen Frankfurt radyosunun açıklamasını hatırlayın.

Büyükelçilik bu yalanı neden uydurmak zorunda kaldı?

Çünkü büyükelçilik burada çalışan turist işçilerimizin nasıl insafsızca sömürüldügünü, hayatı ve saglıgı pahasına en agır işlerde çalıştırıldıgını biliyor.

İşçi ticaretinin baş yürütücüleri olan bu adamlar,"eti senin kemigi benim"diyerek F.Almanyaya gönderdikleri işçilerle ilgilenmiyorlar.

Özellikle turist işçiler en agır işlerde,inşaatlarda,taşıma işlarinde çok ucuza çalıştırılıyor.İşçi simsarları ve patronlar turist işçilere diger işçilerin çok altında ücret ödüyorlar.F.Almanyadaki yabancı işçilerin konut ,beslenme sorunları çok büyüktür.Ahırdan bozma binalarda oturuyor,üç beş kuruş biriktirip yurttaki çoluk çocuguna göndermek için aç aç işe gidiyorlar.

Hiçbir sosyal hakları olmadıgı gibi,turist işçiler sigorta da olamıyorlar,pek çogu hastalanıyor,doktor ve ilaç bulamıyor.

Verem olan Türkiyeli işçilerin acı öyküleri hep biliniyor.Sen bunları çok iyi biliyorsun"duldunglu" arkadaş !

Bunu Türkiyedeki emekçi düşmanı faşist hükümet ve onun buradaki takımı da biliyorlar.Bunu bildikleri için "Türkiyeden gelirken doktor muayenesi yok"gibi yalanlarla seni Türkiyeye yollamak,geriye dönmek istediginde; doktorda çürüge çıkararak geri dönmeni engellemek istiyorlar.

Türkiye işçi sınıfı bu ihanetlerin hesabını soracaktır.

TÜTKIYE'DE KURTULUŞ Avrupa-daki Türkiye'li işçilerin gazetesi - Onbeş günde bir çıkar. Sahibi : A.T.T.F. (Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu) - Sorumlusu : Ali Söylemezoglu. Adresi : Türkiye'de Kurtuluş / 1 Berlin 21, Turm Str.20 - Fiatı (masrafı) 80 kuruş - 20 pfennig - Yıllık abone : 60 TL./15 DM - Baskı : Verlag-Druck West Berlin, 1 Berlin31, Pfalzburger Str. 20 - Gönderilen yazı ve resimler, yayınlansın, yayınlanmasın iade olmaz

Sayı : 65 - Yıl : 3 - Tarih : 16.Eylül.1972